

Веровесници су браћа

[Српски – Serbian – صربي]

Др. Ахмед б. Осман ел - Мезјед

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿الأنبياء إخوة﴾

« باللغة الصربية »

د. أحمد بن عثمان المزيّد

ترجمة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Веровесници су браћа

Сви веровесници су браћа и њих је Бог послао како би људима указали на прави пут и како би људе извели из таме на светло. Због тога је Узвишени Бог веровање у веровеснике учинио условом и темељом веровања. Узвишени каже:

Реците: Ми (муслимани) верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и у оно што је објављено Ибрахиму и Исмаилу и Исхаку и Јакубу и унуцима и у оно што је дато Муси и Исау и у оно што је дато веровесницима од Госоподара њихова; ми не правимо никакве разлике међу њима и ми се само Њему покоравмо. (Кур'ан, поглавље Ал-Бекара, 136.)

Она особа која порекне једног веровесника постала је неверник у Бога и порекла је све посланике. Муслиман се не може звати муслиманом осим уколико не верује у све посланике и веровеснике.

Каже Посланик, мир над њим: „**Ја сам најпречи човек Исусу сину Маријином, на овом и на оном свету, а сви веровесници су браћа по оцу, мајке су им различите, а вера им је једна.**“¹

---

¹ Хадис, бележи га Бухарија, бр.3187., и Муслим, бр. 4362.

Исламски учењаци кажу: „Деца 'аллата су браћа по оцу, а мајке су им различите, а значење предаје јесте да су им темељи веровања исти, а то је веровање у доктрину Једноће Бога, а прописи и закони су им различити, тако да су они сложни на темељима Божије једноће, а када су у питању огранци верског закона у томе се разликују.“²

Посланиково, мир над њим, поштовање и величање осталих веровесника се огледало у томе да није сматрао једне бољим од других. Тако се од Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан са њим, преноси да је казао: „Једном приликом је неки јевреј излагао своју робу па му је дато за њу нешто што је мрзео, на шта је рекао: 'Не, тако ми Онога Који је Мојсија одликовао над осталим људима!' То је чуо један муслиман становник Медине, устао и ошамарио га, а онда рекао: 'Говориш то, а Посланик Мухаммед је међу нама.' Након тога је овај јевреј отишао до Посланика, мир над њим, и рекао: 'О Ебу-л- Касиме³, ја имам уговор и заштићен сам, па какво је стање онога који ме је ударио?' Посланик, мир над њим, је упитао

---

² Имам Невеви, коментар Муслимове збирке хадиса, 119/15.

³ Отац Касима – надимак којим су звали Посланика Мухаммеда.

муслимана: 'Зашто си га ударио?', па му је овај споменуо разлог. Посланик, мир над њим, се тада наљутио тако да се то видело на његовом лицу, а затим је казао: 'Немојте једне веровеснике сматрати бољим од других.'⁴

А од Енеса б. Малика се преноси да је казао: „Дошао је један човек Аллаховом Посланику, мир над њим, и казао: 'О најбоље створење.', а Посланик, мир над њим, му је казао: 'То је Ибрахим⁵, мир над њим.'⁶

Такође је Посланик, мир над њим, казао: „Не приличи робу да каже: 'Ја сам бољи од Јунуса⁷ б. Мета.'⁸

Речено је Посланику, мир над њим: „О Посланиче, ко је најплеменитији човек?“ Посланик, мир над њим, рече: „Најплеменитији је онај који је најбогобојазнији.“ Присутни казаше: „Нисмо те о томе питали!“ Посланик, мир над њим, рече: „Онда Јусуф⁹, син Аллаховог посланика¹⁰,

---

⁴ Хадис, бележи га Бухарија, бр.3162.

⁵ Посланик Аврам.

⁶ Хадис, бележи Муслим, бр. 4367.

⁷ Посланик Јона

⁸ Хадис, бележи га Бухарија, бр.3144., и Муслим, бр.4381.

⁹ Посланик Јосиф

¹⁰ Посланика Јакова.

који је исто тако син Аллаховог посланика¹¹, који је син Аллаховог пријатеља (Аврама).“ Присутни поново рекоше: „**Нисмо те о томе питали!**“ Он тада рече: „**Онда ме питате о пореклу Арапа и њиховим родовима. Они који су били најбољи људи пре ислама, они су најбољи и у исламу, само ако се подуче верским прописима.**“¹²

---

¹¹ Посланик Исак.

¹² Хадис, бележи га Бухарија, бр.3144., и Муслим, бр.4383.